

betydeligt, ligesom det er et Fremskridt, at vi have faaet Løfte om, at Loven af 1898 skal blive revideret, hvorved man kan faa nogle andre Loves Bestemmelser, antagelig ogsaa nogle af dennes, som vi nu staa i Begreb med at vedtage, ændrede efter Tidens Krav. Jeg skal nævne, at Kontrolbestemmelserne ere blandt dem, der særlig ere undergaaede Forandringer under Udvalgsbehandlingen. Man har i Stedet for Politikontrol, Kontrol fra Amtstuernes Side osv., sat de paagældendes egen Kontrol, saaledes som vi ogsaa kende det fra Loven af 1898. Jeg tror, det er en udmærket Maade at gennemføre denne Kontrol paa, men det er naturligvis noget, der vil vise sig med Tiden. Det er her-efter de paagældende Arbejdere, der selv skulle gennemføre Kontrollen. Maaske vil der være dem, der kunne mene, at adskillige af Arbejderne i Land-, Skov- og Havebrug ville føle sig saa afhængige af deres Arbejdsgivere, at de, selv om de se, at de ikke ere forsikrede, som de skulde være det, dog ville være ængstelige for at anmelde det eller gøre opmærksom derpaa. Ja, det kan saamænd godt hælde, at noget saadant kan ske, men saa er der ikke andet for de paagældende Arbejdere at gøre, end hvad Arbejderne i Industrien, og navnlig omkring i Byerne, have gjort; naar de ikke have staaet tilstrækkelig stærkt til at paatale deres Interesser enkeltvis, saa have de organiseret sig for derigennem at faa tilstrækkeligt Rygstød til at paatale saadanne Ting som de her omhandlede. Men, som sagt, vi anse Forslaget som forbedret af Udvalget, og jeg vil slutte med at anbefale mine Meningsfæller at stemme for de af Udvalget stillede Ændringsforslag.

W. Neergaard: Jeg kan i alt væsentligt slutte mig til de af den ærede Ordfører fremsatte Bemærkninger angaaende de her stillede Ændringsforslag. For øvrigt skal jeg udtale, at det har været en Fornøjelse at deltage i dette Udvalgsarbejde, for der har fra alle Sider været vist en Imødekommen, som ogsaa har resulteret i det ret sjældne Tilfælde, at samtlige Grupper indenfor Udvalget have kunnet slutte sig til de her stillede Forslag.

Angaaende de principale Fordringer, som jeg mente at maatte stille til et saadant Forslag, og hvorom jeg udtalte mig ved første Behandling her i Tinget, mener jeg, at de i det væsentlige ere imødekomne. Den første af disse gik ud paa, at man, naar man vilde gennemføre en Lov af denne Art, maatte komme dertil, at saa at

sige alle Arbejdere indenfor Landbruget bleve tagne med i denne Forsikring. Det mente jeg ikke vilde være naaet, hvis Forslagets oprindelige Bestemmelser angaaende den frivillige Forsikring vare blevne staaende. Jeg tror, at dette i Tidens Løb vilde have medført, at ikke faa Arbejdere vilde have undladt at benytte sig af den frivillige Forsikring og saaledes vilde komme til, i alt Fald for en Del af den Tid, de arbejdede, at staa uden Forsikring. Dette Formaal, at alle Arbejdere praktisk set bleve forsikrede efter dette Forslag, mener jeg er naaet, ved at man er gaaet ned med Grænsen fra 12,000 Kr. til 6,000 Kr. De Ejendomme under 6,000 Kroners Ejendoms-skyld, som anvende fremmed Arbejdskraft, ere jo i Praxis ikke mange; jeg mener derfor, at man har kunnet lade sig nøje med at gaa ned til denne Grænse, og at man derved har naaet det, man i saa Henseende vilde naa.

Der har dernæst været en Del Diskussion i Udvalget om, hvorvidt alle Arbejdere under Landbruget burde ind under denne Lov, eller om en Del af dem burde blive staaende under den hidtil gældende Ulykkesforsikringslov. Jeg for mit Vedkommende mente, det vilde have været det simpleste og letteste — derom kan man for øvrigt ikke tvistes —, om man havde faaet alle til Landbruget henhørende Arbejdere ind under denne Lov. Men paa den anden Side maatte jeg bøje mig for de Meninger, som bleve udtalte af andre, og som gik ud paa, at Arbejderen efter den hidtil gældende Ulykkesforsikringslov vilde opnaa en større Sum efter Ulykkestilfælde, end han vilde opnaa efter denne Lov. Mod dem vilde man begaa Uret, hvis man vilde tvinge dem ind under denne Lov. For det Argument har jeg bøjet mig, og vi ere da enedes om at gaa den Vej, som er foreslaaet her, nemlig at den gamle Ulykkesforsikringslov kommer til at gælde aldeles ligesom nu, saaledes at de Arbejdere, der hidtil have hørt under denne, som f. Eks. Arbejdere ved Tærskning, Mergelkørsel o. s. v., vedblivende komme til at høre under denne, hvorimod den nu foreslaaede Lov kommer til at omfatte Ulykkesforsikring med Hensyn til alt øvrigt Arbejde. Det, mener jeg, er en ret simpel Fremgangsmaade, og det vil efter min Mening imødekomme det Krav, der har været stillet fra begge Sider, nemlig fra den ene Side om at faa en simpel Regel at gaa efter, og fra den anden Side Kravet om ikke at forurette de Arbejdere, som efter den nugældende Lovgivning have